

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201330
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619201330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč s.r.o., so sídlom Kubáňho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033 proti žalovanému: J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX P. G., o zaplatenie 464,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 22,89 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 22,89 eura od 21.09.2016 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.053 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.053 eur len s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 22,89 eura do zaplatenia v splátkach po 30 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieťa.

Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 464,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne a zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne zo sumy 464,97 eura od 21.09.2016 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.170 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.170 eur len s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 464,97 eura do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 50,14 eura z dôvodu, že so žalovaným dňa 12.01.2015 uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500099013, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.170 eur a žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 41,53 eura. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok o viac ako tri mesiace, tak došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok dňa 21.09.2016. Žalovaná suma predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené, pričom žalovaný doposiaľ celkovo uhradil sumu 1.030,11 eura.

2./ Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, pričom sa písomne ospravedlnil a súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti a preto súd podľa § 180 CSP rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného. Zároveň žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že dlh môže uhradiť len v splátkach po 30 eur mesačne, keďže je práceneschopný a nemá žiadny príjem.

3./ Súd sa oboznámil s predloženými dokladmi a zistil, že žalovaný dňa 12.01.2015 požiadal žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu vo výške 1.170 eur a táto žiadosť je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8500099013, podľa ktorej bol žalovanému schválený úver vo výške 1.170 eur s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb predstavovala 68,07 eura a žalovaný mal zaplatiť 36 mesačných splátok po 41,53 eura s tým, že celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavuje 1.612,08 eura. Podľa zmluvy bola ročná úroková sadzba 18,02% a RPMN predstavovala 27,26%. Zároveň bol v zmluve stanovený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 117 eur. V čl. 8 zmluvy sú uvedené sankcie v prípade omeškania dlžníka a to zmluvná pokuta vo výške 0,04% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. V ten istý deň zo strany žalobcu bolo vydané aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi za vyššie dohodnutých podmienok, s tým že mesačná splátka úveru vo výške 41,53 eura pozostávala z istiny v sume 32,50 eura a z úrokov v sume 9,03 eura. Podľa dohody o poskytnutí služby mesačná splátka mala predstavovať 26,54 eura a teda výška celkovej platby na úhradu zo strany žalovaného činila 68,07 eura. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 13.02.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru na deň 13.01.2018. Podľa prehľadu platieb predloženého žalobcom bol žalovanému vyplatený úver na jeho účet vo výške 1.053 eur (z celkového úveru 1.170 eur bol hneď zrazený poplatok za poskytnutie úveru v sume 117 eur) a žalovaný splátkami zaplatil spolu sumu 1.030,11 eura. Listom zo dňa 29.08.2016 žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie úveru v dôsledku toho, že úver riadne nesplácal a suma omeškaných splátok bola v tom čase 204,01 eura.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ods.11/ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm. k/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods.1 písm. b/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ a podľa písm. d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 464,97 eura s prísl. je dôvodná, i keď nie v celom rozsahu. Je nesporné, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorú je potrebné posudzovať nielen podľa Obchodného zákonníka, ale vzhľadom k tomu, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva, že žalovanému bol schválený úver vo výške 1.170 eur s tým, že mal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 117 eur a tento poplatok mu bol prakticky hneď zrazený žalobcom a na účet žalovaného bola zaslaná suma 1.053 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať úver v 36 mesačných splátkach po 41,53 eura a zmluva obsahuje špecifikáciu jednotlivých splátok čo do výšky istiny a úroku, avšak zo zmluvy a oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplýva, že žalovaný mal mesačne splácať nielen samotný úver, ale platiť aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby spolu vo výške 68,07 eura, pričom zo strany žalobcu uvedená dohoda o poskytnutí služby predložená nebola a preto súd nemohol preskúmať jej obsah a iba zo zmluvných dojednaní, ktoré by mali tvoriť prílohu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že podľa čl. 14 veriteľ poskytuje aj služby, ktoré sú doplnkové a dobrovoľné bez ich bližšej špecifikácie a tieto sú poskytované na základe uzavretia samostatnej dohody o ich poskytovaní, pričom výška odplaty sa riadi sadzovníkom poplatkov. Zo strany žalovaného bola podpísaná iba zmluva o spotrebiteľskom úvere a žiadna konkrétna dohoda o poskytnutí služieb, na základe ktorej by mal žalovaný platiť ďalšie splátky za tieto služby vo výške 26,54 eura zo strany žalobcu doložená nebola a preto pokiaľ žalovaný mal uhrádzať splátky vo výške 68,07 eura, tak tieto boli stanovené bez toho, aby boli podložené dohodou o poskytnutí služby platne uzavretou so žalovaným. Na základe toho sú potom v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedené údaje o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože pokiaľ mal žalovaný zaplatiť 36 mesačných splátok po 68,07 eura (žalovaný spočiatku splátky v tejto výške aj uhrádzal), tak spolu by celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavovala sumu 2.450,52 eura, k čomu je potrebné pripočítať ešte poplatok za poskytnutie úveru v sume 117 eur a potom celková čiastka činí 2.567,52 eura, pričom v zmluve je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vyčíslená na sumu 1.612,08 eura. V zmluve je síce vyčíslená aj odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb na sumu 955,44 eura, avšak táto nie je zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť a teda dlžník je zavádzajúcim a v skutočnosti nezodpovedajúcim spôsobom informovaný o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť. Uvedený nedostatok má potom vplyv aj na výpočet celkovej výšky RPMN, pretože v zmluve je síce RPMN vypočítaná na 27,26%, avšak v skutočnosti RPMN predstavuje 90,88%, pretože podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, pričom celkové náklady spotrebiteľa tvoria základ pri výpočte RPMN a teda pokiaľ žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul aj náklady spojené s dohodou o poskytnutí služby, tak potom RPMN je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tým, že žalobca nepredložil dohodu o poskytnutí služby a z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretie takejto dohody nevyplýva, pričom podľa zmluvy bol žalovaný zaviazaný platiť aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby, ktoré žalobca do celkových nákladov a tým aj do výpočtu RPMN nezahrnul, neumožnil súdu preskúmať obsah tejto dohody a súd musel vychádzať iba z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vyhodnotiť spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, keďže sú v ňom nesprávne uvedené údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške RPMN. V dôsledku toho je v zmluve aj nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je ďalší z dôvodov, pre ktorý sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca poskytol žalovanému úver

vo výške 1.170 eur a tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak povinnosťou žalovaného bolo vrátiť žalobcovi sumu 1.170 eur, pričom doposiaľ žalovaný splátkami zaplatil spolu sumu 1.030,11 eura a okrem toho mu hneď pri poskytnutí úveru bol zrazený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 117 eur a po zohľadnení týchto platieb celková suma, ktorú musí žalovaný ešte zaplatiť žalobcovi predstavuje 22,89 eura (1.170 eur - 117 eur - 1.030,11 eura = 22,89 eura). Z uvedeného dôvodu súd zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 22,89 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne tak, ako bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako sankcia v prípade omeškania dlžníka a s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 22,89 eura od 21.09.2016 do zaplatenia v zmysle § 3 a § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pohľadávky po zosplatnení úveru a je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu dohodnutú v zmluve a zároveň aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Výška sankcií spočívajúcich v úrokoch z omeškania a zmluvnej pokute bola stanovená podľa § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že tieto sankcie spolu nesmú prevýšiť sumu 1.053 eur, ktorá bola na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaslaná žalobcom na účet žalovaného už po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru a teda v skutočnosti uvedená suma predstavuje výšku úveru, ktorý bol žalovanému reálne poskytnutý. Keďže žalobe žalobcu bolo vyhovené iba do sumy 22,89 eura s prísl. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, tak vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom na dôvody, pre ktoré považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Pri svojom rozhodovaní súd prihliadal aj na doterajšiu rozhodovaciu prax o rovnakých nárokoch žalobcu v iných súdnych konaniach tunajšieho súdu vyplývajúcich z rovnakých zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingového typu a z dohody o poskytnutí služby, ktoré už boli posudzované aj súdom druhej inštancie (napríklad rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/232/2018 zo dňa 19.09.2019). Zároveň súd zamietol aj nárok žalobcu na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 50,14 eura, čo by malo predstavovať odmenu advokáta za jeden úkon právnej pomoci v súvislosti so zaslaním pokusu o zmier pred začatím súdneho konania, avšak zo strany žalobcu bol predložený iba uvedený pokus o zmier zo dňa 26.09.2016 bez toho, aby predložil splnomocnenie pre právneho zástupcu ako aj doklad o doručovaní tohto pokusu o zmier žalovanému.

5./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods.2 CSP tak, že žalovanému s poukazom na § 255 ods. 1 CSP nepriznal náhradu trov konania, i keď tento mal vo veci pomerne väčší úspech ako žalobca a v zásade by mal nárok na náhradu trov konania, avšak tento si žalovaný neuplatnil a v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).